

عنوان مقاله:

بازآفرینی اجتماعی بافت تاریخی با رویکرد گردشگری شهری (مورد پژوهی: بافت تاریخی شهر زنجان)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و برنامه ریزی منطقه ای، دوره 10، شماره 39 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محسن احد نژاد - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران

محمد تقی حیدری - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران

سعید محرمی - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه زنجان، زنجان، ایران

خلاصه مقاله:

بافت های تاریخی علاوه بر اینکه بخشی از مناطق و محلات شهرها را تشکیل می دهند، روایتگر ویژگی های هسته اولیه شهرها و هم چنین بیانگر یاد و خاطره فرهنگ و آداب و سنن ساکنین آن ها می باشند. در بافت های تاریخی و کهن ایران، معانی نمادین، پیوند عمیق و ناگسستنی با کالبد بافت داشته و این امر باعث شده است تا هویت محله های تاریخی برخاسته از باورها و نیازهای روحی و مادی ساکنین باشد؛ اما آنچه امروزه در این بافت ها مشاهده می شود، تنزل هویت اجتماعی و در نهایت فرسودگی تمامی ابعاد آن است؛ بنابراین مقاله حاضر باهدف به بررسی بازآفرینی بافت تاریخی با رویکرد گردشگری شهری در بافت تاریخی شهر زنجان می پردازد. نوع تحقیق در این پژوهش، از لحاظ روش توصیفی تحلیلی و از لحاظ هدف کاربردی است. روش گردآوری اطلاعات به صورت کتابخانه ای و میدانی (پرسشنامه) می باشد. جامعه آماری تحقیق، بافت تاریخی شهر زنجان می باشد که با مساحت ۱۴۶ هکتار با جمعیت ۵۰۰۳ نفر می باشد. تعداد نمونه لازم جهت تکمیل پرسش نامه با استفاده از فرمول کوکران ۳۰۰ نفر تعیین و با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی (احتمالی) پرسشنامه ها تکمیل شد. بر اساس آزمون t تک نمونه ای، بیشترین مولفه و شاخص تاثیرگذار بر بازآفرینی بافت تاریخی شاخص حس تعلق با ۲ اماره ۵۵/۳۹ درصد و بیشترین مولفه ی تاثیرگذار به کارگیر نمادها و نشانه های بومی در فضای بافت تاریخی می تواند در بازآفرینی بافت تاریخی با ضریب تاثیر (۳۲۶۳) می باشد.

کلمات کلیدی:

بازآفرینی، بافت تاریخی، توسعه پایدار، گردشگری شهری، شهر زنجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1393191>

